

Babrio (II secolo d.C.)

La favola di Iris

Ἴρις ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κείσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θεῶν ἔσχεν ἴμερος δῶρων.
Ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
ὔδωρ τε θερινὸν καὶ διαυγὲς εἰστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φύλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσοῦς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
Ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοῖος εἰς κρήνην,
γέρων κορώνης υἱὸς· ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερόν καθύγρων ἐντὸς ἀρμόσας ὤμων
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἦιξεν αἰετοῦ κρείστων.
Ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρείχε τὴν νίκην
εἰ μὴ χελιδῶν αὐτὸν ὡς Ἀθηναίη
ἤλεγξεν ἐλκῦσασα τὸ πτερόν πρώτη.
Ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· " μὴ με συκοφαντήσης "·
Τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάραττε καὶ κίχλη
καὶ κίσσα καὶ κορυδαλλὸς οὖν τάφοις παίζων,
χῶ νηπίων ἔφεδρος ὀρνέων ἴρηξ,
τὰ τ' ἄλλ' ὁμοίως, καὶ κολοῖος ἐγνώσθη.
Ἦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον ὀδιδόν κοσμεῖ·
ἄλλοτρίοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ.